

י"ח/שבט/תשע"ט
24/01/2019

מ.ל.ב.
בפקס ובאמייל

לכבוד:
דן יקר, עו"ד
נחלת בנימין 75
תל-אביב

ח.נ.,

הנדון: היצירה מק'ישו

סימוכין: פנייתך מיום 17.1.2019

פנייתך שבסימוכין הועברה לטיפולי והריני מתכבדת להשיבך כדלקמן:

1. בפתח הדברים נבקש להדגיש, כי אנו תמהים על אופן הצגת הדברים והרטוריקה הנשמעת מלשון פנייתך זו.
לטעמנו ובשונה מהנטען במכתבך אשר בסמך, השאלה העומדת לבחינה אינה נוגעת כלל ועיקר לסמכותה של ראש עיריית חיפה ליתן הוראה למוזיאון להסיר את היצירה אלא עניינה באיזון בין חופש הביטוי, מחד גיסא ופגיעה קשה בשלום הציבור והסדר הציבורי, מאידך גיסא.
2. כידוע, המשפט הישראלי אינו מגן רק על חופש הביטוי אלא גם על מערכת נוספת של ערכים המוכרים על ידו כחלק מהסדר הציבורי והמשקפים את הרב תרבותיות של החברה הישראלית, כחברה פלורליסטית, מגוונת ודמוקרטית.
כך למשל נקבע על ידי השופט ברק (כתוארו דאז) במסגרת בג"ץ 399/85 **מאיר כהנא נ'** **הוועד המנהל של רשות השידור** כדלקמן:

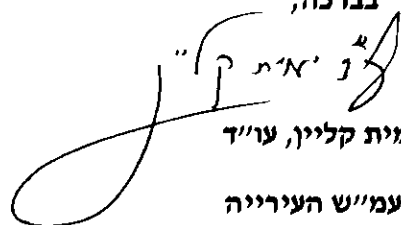
"על-כן מגן המשפט הישראלי על עצם אופיה הדמוקרטי של המדינה, על ביטחון הציבור ושלומו, על כבוד האדם ועל רגשות הציבור. אנו למדים על כך מעצם מהותנו כמדינה דמוקרטית ומהתפתחותה של "מערכת החיים הלאומיים" שלנו.

פגיעה ברגשות הדת ופרסום חומר תועבה מהווים אף הם עבירות פליליות. אכן, בצד ההגנה על חופש הביטוי מגן המשפט הישראלי גם על מערכת ערכים המקופלים "בסדר הציבורי".

3. לגופם של דברים בנסיבות המקרה דנו, נמצא האיזון העקרוני הראוי בין חופש הביטוי מחד גיסא אל מול וודאות קרובה לפגיעה ממשית וקרובה לוודאי בשלום והסדר הציבורי, מאידך גיסא.

במסגרת איזון זה, בראיה תוצאתית עובדתית ומשפטית רחבה נשקלו, בין היתר, שיקולים ענייניים, סבירים, שונים ומגוונים לרבות מגבלות חוזיות וזכויות מוסריות קנייניות הקשורות להתקשרות בין המוזיאון מול הגלריה בהלסנקי.

4. אשר על כן ולאור העובדה כי בנסיבות המקרה דנו ההחלטות נתקבלו בהתאם להוראות כל דין, אין לנו אלא לדחות את טענותיך במכתבך אשר בסמך.

בברכה,

ימית קליין, עו"ד
יועמ"ש העירייה

עותקים:

עינת קליש רותם – ראש עיריית חיפה

נחשון צוק – סגן ראש העירייה ומ"מ ראש עיריית חיפה

ניסים טל – מנכ"ל מוזיאון חיפה